

Inkoustový ruce

Vypsaná fixa

Obě ruce od inkoustu.
Kam jen je mám dát?
Učitelka začala řvát: "Dej je za záda!"
A nad náma všema visel spokojený Glum.
Moje máma, modrá branka, zahrada a dům.

Už musím jít, už musím zase dál, jdu s pevnou nadějí
a to je má největší zbraň.
Jinou nemám!
Musím jít, musím zase dál a vše je, jak má být,
anebo tak, jak to nemá.
A já doufám.

Obě uši plný hluku a zasaženej já,
nejsilnější okamžiky klepou na záda
a nad náma všema nebe a velké žlutěj zvon.
Babička má žlutěj hřeben s lady Dianou.

Už musím jít, už musím zase dál,
jdu s pevnou nadějí a to je má největší zbraň.
Já jinou nemám!
Musím jít, musím zase dál, a vše je, jak má být,
anebo tak, jak to nemá.
A já doufám.

Obě ruce od inkoustu.
Kam jen je mám dát?
Zvednu je až za oblohu, ale nehodlám se vzdát.

Už musím jít, už musím zase dál,
jdu s pevnou nadějí a to je má největší zbraň.
Já jinou nemám!
Musím jít, musím zase dál a vše je, jak má být,
anebo tak, jak to nemá. A já doufám.